

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page]

APOSTROPHE
AD
SERENISSIMOS POLONIÆ
CANDIDATOS.

ANNO M. DC. LXXIV.º

[Large handwritten Roman numerals: X XIV]

[Handwritten signature: L. B. Reisinger, Jun. 27]
[Handwritten text and a blue ink mark below the signature]

Serenissimi Principes &c. &c. Corona Nostra, Vestra nunc, ut videmus, occupat vota. Vos populos, Nos quærimus Principes, Vos imperare, Nos obsequi intendimus non alio motivo, quàm ut post tot annorum nubila, benè feliciterq; vivamus bono sub Principe. Nos inquam, qui etsi Externis nulla in Repl. munia, sed nec Concivibus, nisi præviis meritis dignitatum pandimus gradum, Thronum tamen Regium faciesq; Imperii alienigenæ in tantum deferimus, in quantum cum virtute supra communem Mortalium Sortem eminere arbitramur. Nihil ferè, vel exiguum Natalium Splendori, quod fortuitum est, deferentes. Qui Princeps nisi expectationi Nostræ re ipsa satisfaciat, Rex animorum, quod est primum & supremum apud Nos Regnum, esse desinit. Incolas verò Principes ex eâ ut plurimum ratione præterimus, ne fortè in Electione & Regimine ejus innato præoccupati affectu, integro detrahamus iudicio. Quare est, quod Vestram subeat trutinam, antequam intentiones Vestras seriò ad concurrentiam applicare ceperitis. Quod ut facilius præstare valeatis, Sarmatica realitate, Polona ingenuitate Vobiscum agimus, ne fera animos Vestros subeat poenitentia. Vobis.

Fatemur Imo Coronam Nostram si quando, tum hoc rerum Statu non esse de numero illarum quæ illi subsunt inscriptioni; *Tollat qui non novit.* Nemo prudenter hanc tollere poterit, nisi prius & se, quantum possit, & eam, quantum ponderat, cognoverit.

Fatemur II. Coronam Nostram non tam auream, quàm Spineam esse, nec tam ornamentum capitis, quàm vinentium adeò perenne, ut juramento abhinc Reges adstringantur, illud quod semel assumpserunt, nunquam dimisuros.

Fatemur

Fatemur III. Regium caput semel diademate cinctum, perpetuò agere sub casside, cum Regnum Nostrum hostibus in mediis, interq; pericula situm; non Oceano, non Alpibus, non Pyreneis defendimus jugis.

Fatemur IV. Etsi alibi Reges velut Vicariae Numinis potestates vel per se, vel per paucos ad libitum lectos de fatis Populorum disponant absolutissimè, apud Nos tamen communicata potestate sub vinculis legum positi Principes, cum tot Populis, imò nationibus humore, more, ore, clymate disidentibus regnant. 140. ex Ordine Senatorio Correges, Myriades Equitum ex tertio Ordine, potestatis suæ numerant Participes, ita tamen, ut utraq; Spæra Regem velut primum mobile respiciat, quod non motu raptus, hos caelos inferiores voluit & gubernat, sed mirabili quadam dexteritate & prudentia. Unde quam vasto in Principe opus sit animo, ut tot hominum Millibus cogi nesciis, unanimem spiret intentionem, quam defæcata opus prudentia, tot dissonos ad consonantiam reducere sensus.

Fatemur V Regnum Nostrum per Viginti & amplius annos tot conflictatum calamitatibus, tot Provincias quaquaeversum avulsas, & quod urgentissimum esset, Othomanicæ potentia furorem recenti irritatum victoria; quanta hic opus in Principe animi corporisq; fortitudine, quanto illum contra hostem Imperatore, qui tot Imperia & Regna, remotaq; Orbis Clymata ad vindicias de nobis sumendas contra Nos evocat; quanto hic opus Hercule, qui tantis non terreatur monstris, qui non cedat malis, sed contra audentior eat.

Fatemur VI. Regnum hoc tot bellorum impensis exhaustum, tot hostibus attritum, & plane exinanitum, tributis conferendis amplius non sufficere. Unde quam

nummosum requirimus Principem, aut si non tam nummosum, saltem tam prudentem, & bellicosum, ut rem Polonam ad primævam redactam pauperiem, ad primævam quoq; sine Stipendiario Milite bellandi modum reducat, quod fieri nequaquam poterit, nisi Princeps exemplo suo, Cæli aërisq; intemperiem pati hixum calcare, hyemes sub pellibus agere, Palatii delitias temnere, forentes strepitus averfari, Universam doceat Nobilitatem. Redivivos in se exprimat Crivoustos, Chrobrios, Boleslaos audaces, Vladislaos Reges, tum demum sine ingenti pecunia & tributis, iis artibus conservabit Imperium, quibus & creverat, alias si neutrum ex supradictis habuerit, hic inveniet, cum qua gente cadat, cui seus inscribat Viator; Cum populo jacet hic, & ipso cum Rege Regnum.

Fatemur VII. Gentem Nostram non esse amplius illam, quæ Principes quales quales sub ænigmate Majestatis venerari, colere, & tolerare solebat, jam nunc assumit sibi Reges medio contractu & conditionibus, veram virtutem non fucatum ab illis exigit, pericula, labores, sudores, matura in arduis consilia, publicam felicitatem ab illis requirit, & nisi miles donis, populus annona, cuncti dulcedine pacis alliciantur, Princeps assurgere non valet, ad quem ut prospera Reipubl. referuntur, ita mala ejusmodi non Ministris, non Consiliariis, ut alibi, sed ipsi attribuuntur. Promissa per Pacta Conventa ablatorum recuperatio, sub vinculo non præstandæ obedientiæ, aded non segniter efflagitat Respubl. ut facile patet, licere, alicubi feriari Principes, hic non habere aliam requiem, quam eam, quam post fata volumus æternam.

Fatemur

Fatemur VIII. Si quando tum modo esse in Polonia Laureatos Duces, Victores Exercitus, qui non nisi bellicoso, & in Palæstra Martis exercitato Principi, factes & trophæa submittent, talemq; solum vel similem audiri venerabuntur obsequio, qualem nuper in facie Reipubl. Sarmaticis designarunt, sæpius. Alias quisquis ille fuerit Princeps, qui præter Natalium sortem, alia non adferet decora, manifesto se levipendii objiciet periculo, magno Nostrarum, & suarum rerum discrimine.

Fatemur IX. Justitiam distributivam summam hic exigere Judicii maturitatem, ubi tot prætendentes, quot Equites, ubi nulla Civibus adest petendi mensura, ubi nõ solum in distribuendis honoribus, officiis, dignitatibus, sed in partiendis, affectibus, verbis, ne dicam aspectibus tanta opus est crisi, ut plurium Regum altissimo Judicio præditorum constet testimonio, tam terribilem sibi fuisse distributivæ Justitiæ occasionem, quam tremendum fore credimus extremum illud iudicium. Unde quis credat Principem noviter Electum sine summa perspicacitate, ad hanc offensionis petram, suam & Reipubl. non allisurum navigium, ex hac distributiva tam præmiorum, quam affectuum, tot in Rempubl. tot in Principes inundarunt mala.

Fatemur X. (quid enim celare prodest) Joannem Casimirum verum Martis alumnum, non in deliriis educatum & adultum, adversis exercitatum & obfirmatum, abdicatione sua palam fecisse Manum Domini aded gravatam esse super Nos, ut vel Atlantici tanti Principis humeri impares se huic Orbi ferendo agnoverint. Quid de Michaelē dicendum, qui tertia post Electionem die recurrit ad Matrem, ad nonnullos Regni Pri-

mores; vellent se hoc liberate vinculo, demere pondus, suis nimium grave viribus, cumq; ab illis (qui etsi iustam petitionem suam agnovissent, redeuntia tamen Interregni mala metuerint) id quod voluit, impetrare non potuit, intra quadriennii spatium ad tumultum, eoque labentis Imperii depressus mole, id succedaneis suis relinqueret documentum, res Polonas non nisi exercitatis, indefessis, fortibus, strenuis, ac cordatis aptari Principibus.

Sed jam audio lenes ad aures Vestras Susurros, adesse in Polonia numerosum Senatum, Ministros experientia insignes, qui instruere poterunt Principem, cum artes regendae Poloniae, non nisi in Polonia discuntur, dummodo Princeps secum adferat ingenii docilitatem. At videte fallaciam Serenissimi Principes: Idem consilium oblatum erat Principi Casimiro, dum triginta & amplius Senatores ad pedes ejus provoluti, Subsidia Dominationis spondebant & promittebant; Non persuaserunt. Vidit enim prudentissimus Princeps, quam impossibile sit alieno in Polonia regnare arbitrio? hoc idem expertus Michael. Quid dicam de praesenti rerum Statu? ubi Polonia Magistrum non Discipulum quaerit, & formari non formare desiderat, talem Principem quaerit, qui non sit Deus Isaac, Deus Jacob, sed Deus omnium, qui sciat reprobare malum & eligere bonum, qui omnium Sensus audiat, & hoc quod ipsi optimum videtur, concludat, nec juret in verba Magistri. Si Polonia posset vivere sub Rege alieni arbitrii, posset & sine eo. Si Praedagogos Regios pati posset, potuisset & duodecim olim viratum, quam toties rejecit. Quis credit eum Medicum posse suscurrere infirmanti, qui tum demum Medicinam studere saragit, cum aeger suam implorat opem

pem? Quis clavum navigii illi concedit inter ventorum tempestates, qui nec acum Nauticam, nec ventos, nec Maria unquam cognovit? Quis in Scenam eduxit eum, quem prius in proscenio non exercuit,

Concludo itaq; Serenissimi Principes. Ut si forte quis Vestrum maturiorem cum ætate non attigit prudentiam, necdum Civilium, tum Militarium rerum fecerit experientiam, qui necdum fortia agere & pari didicerit, qui seipsum exinanire, & Regis Regum exemplo, formam servi publici accipere detrectat, Regnum Poloniae non appetat, ex quo non tam Reges, quam coronati ad Deum ascendunt Martyres, Ad Deum inquam, quia ab hoc Solo præmium laborum suorum præstolantur, ibi reposita est illis corona justitiæ: Nos præter venerationem, quâ illorum colimus sudores, præter prosperam eorum memoriam, nil aliud illis rependere possumus. *Cave te Serenissimi Principes,* non benè exercitati in hoc prodire theatrum, ubi actiones Vestras spectabit Orbis, censurabit hostis, observabit Civis, ubi nondum amicos, nondum Clientes, nondum devinctos habetis populos, toti novi, incogniti, adventitii, diversis moribus, lingua, habitu dissoni, Populum per omnia dissimilem vobis reperietis, & prout prima prudentiæ æstimationis Vestræ jeceritis Semina, ita in reliquis succedet fama. *Ne credite Sereniss. Principes* posse successu temporis separari, quidquid in primordiis peccatum. In eo jam est Statu Polonia, ut ni primo in limine ei benefeceritis, eam salveritis, periit, & Vos cum ea, nec erit amplius tempus facere benè, ubi id effluerit: Potius itaq; certate hac cum re, Christiana generositate, permittite, ut Antemurale hoc, idoneum sibi præsentiq; Statui eligat Principem, ut Vestram extollat

tollat Polonus Orbis modestiam, si Electoralem campum factionibus scindi non patiemi, ponite calculum cum meritis, capacitate, & facultatibus Vestris, considerate ingenuitatem nostram quâ vobis omnia pandimus, fatemurq; non habere, Thronum Polonum alia illicia Sceptrorum suorum, quam copiosam in cœlo mercedem, & nominis in posteritate immortalitatem. Cæterum cui vile est corpus, qui magnam gloriam petit, quærat Poloniam, progrediatur qua arduâ per præceptis gloria pandit iter. Hoc est Serenissimi Principes devotionis meæ erga Rempubl. & Serenitates Vestras argumentum, dum Vobis tot difficultatum recessus monstraverim, ne fortè decero Regni vocabulo infascinati, ea ambiatis, quæ tranquillitatem Vestram, quâ hucusq; gaudebatis tollat, & serum super inducat poenitere.

